

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@qadian.in

ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਗ਼ਜ਼ਵਾ ਤਬੂਕ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀਰਤਿ ਨਬਵੀ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖ਼ਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 28 ਨਵੰਬਰ 2025 ਈ., ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿۱﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۲﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾ مُلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ ﴿۶﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۷﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۸﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۹﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਤਬੂਕ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਹੋਰ ਤਫ਼ਸੀਲ ਜਿਹੜੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਅੱਜ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਿਛਲੇ ਖੁਤਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ **ਮੁਨਾਫ਼ਿਕਾਂ** ਨੇ ਗ਼ਜ਼ਵੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ **ਬਹਾਨੇ** ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪਰ ਮਦੀਨਾ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਆਵਰੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੁਨਾਫ਼ਿਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਜਾਣ ਦੇ ਬਹਾਨਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਆਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ **ਸੁੰਨਤ** ਸੀ ਕਿ ਜਦ ਸਫ਼ਰ ਤੋਂ ਮਦੀਨੇ ਵਾਪਿਸ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਿਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਦੋ **ਰਕਆਤ** ਨਮਾਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਦੇ। ਚੁਨਾਂਚਿ **ਨਵਾਫ਼ਿਲ** ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਫ਼ਰਮਾ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ **ਮੁਲਾਕਾਤ** ਅਤੇ **ਜ਼ਿਆਰਤ** ਦੇ ਲਈ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਇਮਾਨ ਦੀ **ਕਮਜ਼ੋਰੀ** ਅਤੇ **ਨਿਫ਼ਾਕ** ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਉਣ ਲੱਗੇ। ਸੀਰਤ ਨਿਗਾਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਤਕਰੀਬਨ 80 ਸਨ ਪਰ ਕੁੱਝ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਸਨ। ਆਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ **ਜ਼ਾਹਿਰੀ ਬਹਾਨੇ** ਮੰਨ ਲਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ **ਬੈਅਤ** ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ **ਮਜ਼ਾਫ਼ਿਰਤ** ਦੀ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ **ਅੰਦਰੂਨਾ** ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ।

ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਿਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਜੁਰਮ ਨਾ ਕਾਬਿਲਿ ਮੁਆਫ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਆਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ **ਵਹੀ** ਦੇ ਜ਼ਰੀਆ ਫ਼ਰਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ **ਨਾਪਾਕ** ਲੋਕ ਹਨ ਕਿ ਖੁਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੁਨਾਂਚਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਸੂਰਤ ਤੌਬਾ ਵਿੱਚ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ। ਜੰਗਿ ਤਬੂਕ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਖ਼ਤ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ **ਫ਼ਾਸਿਕ** ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਆਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ **ਨਮਾਜ਼ਿ ਜਨਾਜ਼ਾ** ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਦੁਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਵੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਇੰਦਾ ਉਹ ਕਿਸੇ **ਮੁਹਿੰਮ** ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਗੇ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜੰਗਿ ਤਬੂਕ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਸਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ ਨਸੀਬ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ **ਇਰਸ਼ਾਦ** 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਨਿ ਉਮਿ ਮਕਤੂਮ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਮਸਲਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਵਗ਼ੈਰਾ। ਦੂਸਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਹੜੇ **ਮਾਜ਼ੂਰ**, **ਬਿਮਾਰ** ਅਤੇ **ਕਮਜ਼ੋਰ** ਸਨ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ **ਮੁਾਤੜ** ਅਤੇ **ਗ਼ਰੀਬ** ਸਨ ਅਤੇ ਸਵਾਰੀ ਵਗ਼ੈਰਾ ਦੇ ਖ਼ਰਚੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਨਾਲ਼ ਹੀ ਸਨ। ਤੀਸਰੇ **ਮੁਨਾਫ਼ਿਕ**, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤ **ਮੁਜ਼ੀਮਤ** ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਈਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਜ਼ਿਲ ਹੋਇਆ। ਚੌਥੇ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਸਿਰਫ਼ **ਸੁਸਤੀ** ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ਼ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸਹਾਬਾ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ਼ਾਬਿਲਿ ਜ਼ਿਕਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹਨ: ਹਜ਼ਰਤ ਕਅਬ ਬਿਨ ਮਾਲਿਕ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਰਾਰਾ ਬਿਨ ਰਬੀਅ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਹਿਲਾਲ ਬਿਨ ਉਮੱਯਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਆਯਤ ਵੀ ਨਾਜ਼ਿਲ ਹੋਈ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ **عَلَى الْخَلْفَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا** ਯਾਨੀ ਉਹ ਤਿੰਨ ਜਿਹੜੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਕੇ ਦੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਇੰਝ ਬਿਆਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਬੁਖਾਰੀ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਕਅਬ ਬਿਨ ਮਾਲਿਕ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਆਪ ਇਹ ਸਾਰਾ ਵਾਕਿਆ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਸਫ਼ਰ ਦੀ **ਤਿਆਰੀ** ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਵੀ। ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਪੱਕਾ ਸੀ ਪਰ **ਸੁਸਤੀ** ਸੀ, ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਟਾਲ ਮਟੋਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਨਿਪਟਾ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਜਾ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਇਹੀ ਹਾਲ ਰਿਹਾ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ੌਜ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਗਈ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਦ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ **ਗ਼ਮਗੀਨ** ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸ਼ਖ਼ਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ **ਨਿਫ਼ਾਕ** ਦਾ ਐਬ ਧਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਖ਼ਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ **ਮਾਜ਼ੂਰ** ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਕਅਬ ਬਿਨ ਮਾਲਿਕ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਵਾਪਿਸ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਫ਼ਿਕਰ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨਾਲ਼ ਕੱਲ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵਾਂ।

ਜਦ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਆਣ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ 'ਚੋਂ ਸਾਰੇ ਝੂਠੇ **ਖ਼ਿਆਲਾਤ** ਉੱਡ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੀ ਵੀ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ਼ ਬਚਾਂਗਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਕੋਲ਼ ਸੱਚ ਸੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਠਾਣ ਲਈ।

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਕੋਲ਼ **ਉਜ਼ਰ** (ਬਹਾਨੇ) ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਕ਼ਸਮਾਂ ਖਾਣ ਲੱਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ 80 ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਉੱਪਰ ਸਨ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਹਿਰੀ ਉਜ਼ਰ ਮੰਨ ਲਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ **ਬੈਅਤ** ਲੈ ਲਈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਇਆ। ਜਦ ਮੈਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ **ਸਲਾਮ** ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ **ਨਾਰਾਜ਼ ਸ਼ਖ਼ਸ** ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਕੁਰਾਏ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਤੂੰ ਸਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਖ਼ਰੀਦੀ ਸੀ? ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੀ ਹਾਂ, ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਕ਼ਸਮ! ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਸਿਵਾ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਬੈਠਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਤੋਂ ਉਜ਼ਰ ਕਰਕੇ ਬਚ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ **ਖ਼ੁਸ਼ ਬਿਆਨੀ** ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਕ਼ਸਮ! ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅੱਜ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਕੋਲ਼ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਝੂਠੀ ਗੱਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ਼ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਓ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਛੇਤੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ **ਨਰਾਜ਼** ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਕੋਲ਼ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਪ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਨਰਾਜ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ **ਅਫ਼ਵ** ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਕ਼ਸਮ! ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਕ਼ਸਮ! ਮੈਂ ਕਦੀ ਵੀ ਅਜਿਹਾ **ਸਿਹਤਮੰਦ** ਅਤੇ **ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲ** ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲ਼ੇ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਠੋ! ਜਾਓ! ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰੇ।

ਮੇਰੇ ਇਲਾਵਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਰਾਰਾ ਬਿਨ ਰਬੀਅ ਉਮਰੀ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਅਤੇ ਹਿਲਾਲ ਬਿਨ ਉਮੱਯਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਵੀ ਉਹੀ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ **ਜਵਾਬ** ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਜ਼ਰਤ ਕਅਬ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ **ਗ਼ੱਸਾਨ** ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਖ਼ਤ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਸਖ਼ਤੀ ਦਾ **ਮੁਆਮਲਾ** ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਲੱਗ ਥਲੱਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਲਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਆ ਕੇ ਮਿਲੋ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ **ਖ਼ਾਤਿਰ ਮਦਾਰਤ** ਕਰਾਂਗੇ। ਜਦ ਮੈਂ ਇਹ ਖ਼ਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਖ਼ਤ ਇੱਕ ਹੋਰ **ਆਜ਼ਮਾਇਸ਼** ਹੈ, ਮੈਂ ਖ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਤੰਦੂਰ ਵੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖ਼ਤ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਜਦ 50 ਰਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 40 ਰਾਤਾਂ ਲੰਘੀਆਂ, ਕੀ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ **ਸੁਨੇਹਾ** ਲਿਆਉਣ ਵਾਲ਼ਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੀ ਬੀਵੀ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ **ਤਲਾਕ਼** ਦੇ ਦੇਵਾਂ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕ਼ਰੀਬ ਨਾ ਜਾਓ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਹਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਹਿਲਾਵਾ ਭੇਜਿਆ।

ਜਦ **ਪੰਜਾਹਵੀਂ** (50ਵੀਂ) ਰਾਤ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਫ਼ਜ਼ਰ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵੇਲ਼ੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੱਤ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਮੇਰੀ **ਜਾਨ** ਤੰਗ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ **ਜ਼ਮੀਨ** ਵੀ ਬਾਵਜੂਦ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਤੰਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲ਼ੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਕਿ ਐ ਕਅਬ ਬਿਨ ਮਾਲਿਕ! ਤੈਨੂੰ **ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ** ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਜਦੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਸੀਬਤ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇਣ ਲੱਗੇ। ਹਜ਼ਰਤ ਕਅਬ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਮੈਂ

ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ **ਅੱਸਲਾਮੇ ਅਲੈਕੁਮ** ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗੇ ਦਿਨ ਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਣਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਲੰਘੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਯਾ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ! ਕੀ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਵੱਲੋਂ? ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਜਿਹੜਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਬਿਆਨ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੰਸ਼ਾ ਅੱਲਾਹ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਆਖ਼ਿਰ 'ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਮੁਕੱਰਮ ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਇਬ੍ਰਾਹੀਮ ਆਬਿਦ ਸਾਹਿਬ ਮੁਰੱਬੀ ਸਿਲਸਿਲਾ, ਮੁਕੱਰਮ ਸ਼ੇਖ਼ ਅਬੂ ਬਕਰ ਜਾਰਜ ਸਾਹਿਬ ਮੁਅੱਲਿਮ ਸਿਲਸਿਲਾ ਲਾਈਬੇਰੀਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਰਮਾ ਸਮੀਨਾ ਭੁੰਨੇ ਸਾਹਿਬਾ ਐਹਲੀਆ ਡਾਕਟਰ ਫ਼ਜ਼ਲ ਮਹਿਮੂਦ ਭੁੰਨੇ ਸਾਹਿਬ ਆਫ਼ ਲਾਈਬੇਰੀਆ ਦਾ **ਜ਼ਿਕਰਿ ਖ਼ੈਰ** ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ **ਨਮਾਜ਼ਿ ਜਨਾਜ਼ਾ ਗ਼ਾਇਬ** ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਰਹੂਮਾਂ ਦੀ **ਮਗ਼ਫ਼ਿਰਤ** ਅਤੇ ਦਰਜਿਆਂ ਦੀ **ਬੁਲੰਦੀ** ਦੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕੀਤੀ।

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا مَنْ
يَّهْدِيْهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُّضِلِّهِ فَلَا هَادِيَ لَهُ ﴿١﴾ وَنَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ ﴿٢﴾
عِبَادَ اللّٰهِ رَحِمَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُوْنَ اُدْكُرُوْا اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ وَاَدْعُوْهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللّٰهِ اَكْبَرُ ﴿٣﴾